

No ens donem al pessimisme encara

A desgrat de les veus impacients dels extremistes aguditzats, Catalunya s'ha lliurat amb la més pregona sinceritat a la confiança absoluta a què obligava la posició adoptada pel Govern de la República i la comprensió dibuixada de bon antuvi en els factors principals de la Cambra Constituent, respecte a la solució raonable del nostre problema de llibertat.

Acepat el nostre futur pel Comitè revolucionari i reconegut més tard pel Govern Provisional i incorporat sense escarafalls al programa legislatiu de les Constituents d'Espanya, el dret d'auto-determinació del poble no admetia ni el regateig ni la negació del que un plebiscit popular obligava sense més dilació i calia el reconeixement explícit, integral del que manava la sobirania del vot popular.

I l'Estatut de Catalunya, era, des d'aquell moment, un fet tan viu, tan indiscutible, com la mateixa instauració de la República, ja que ambdós esdeveniments eren fills del mandat superior d'un poble conscient de la seva capacitat, emancipat pel seu propi esforç de la tutela indigna de la monarquia enderrocada.

Avui, però, la situació ha canviat notablement i, ni certs homes del

Comitè revolucionari, ni determinats elements del Govern, ni les Corts Constituents d'Espanya, mantenen aquella posició de justa penetració a la qual s'havien col·locat en relació amb les aspiracions legítimes del poble de Catalunya.

No ens cal amagar que l'orientació francament hostil emprada per certs estaments de la política activa de la República espanyola ens ha decebut en el seu grau màxim. Règim de República, vol dir en els seus termes concrets, règim de llibertat, i quin concepte deuen tenir de la llibertat aquells polítics d'una República que, al regateig grotesc arriben a la negació d'aquells drets més primordials que concreten la vida, la personalitat i les característiques pròpies d'un poble?

Però, malgrat tot, hi ha encara aquell optimisme que no ens pot abandonar pas mai tenint com tenim la raó de la nostra banda. I, així, les actituds violents, tenen encara l'espera que cal a aquells que la majoria d'edat els obliga a la prudència i a la serenitat que finalment pot vèncer, no per la força de l'atolondrament, sinó per l'imperatiu del dret que una República democràtica no pot pas defugir ni negar al poble en cap moment.

portància quant a la manca d'assistència a les sessions dels diputats del seu grup i pregunta què fan les altres agrupacions polítiques amb representació parlamentària per a imposar la disciplina, especialment aquelles agrupacions que integren la majoria que assisteix al Govern.

EL PROCESSAMENT DELS SENYORS CALVO SOTELO I MARCH

El vot particular del senyor Rodríguez Piñero al dictamen sobre el processament dels senyors Calvo Sotelo i March demana la revocació de l'acte de processament contra aquell per creure que la responsabilitat en què hagi pogut incorrer encaixa en l'esfera administrativa, sense que s'hagi pogut comprovar cap responsabilitat criminal derivada de lucrament en la gestió de l'assumpte pel qual es troba sotmès a procés.

També fa consideracions sobre el delictes atribuït al senyor March, sense perjudici de la responsabilitat pecuniària que pogués correspondre-li.

Per últim creu el diputat radical que la Comissió és incompetent per a conèixer aquest assumpte.

UN NOU GRUP PARLAMENTARI

Els federals i els progressistes han acordat la seva unió per a formar un grup parlamentari i aconseguir així les prerogatives que concedeix als grups de la Cambra el reglament de les Corts.

EL SENYOR LERROUX

Notablement millorat, el senyor Lerroux ahir tornà a marxar cap a San Rafael.

Probablement el dilluns o dimarts retornarà a Madrid.

Opinions de Premsa

L'Estatut avança

Sota aquest títol escriu "El Matí":

"Tanmateix, la discussió de l'Estatut va fent via. Si els pronòstics del senyor Bello, president de la Comissió parlamentària, es veuen confirmats per la realitat, el dia 20 d'aquest mes les Corts espanyoles ja hauran aprovat l'Estatut de Catalunya. Que aquest no serà, ni de bon tros, l'Estatut plebiscitat pel nostre poble? Innegablement. Però representarà, ben segur, un apreciable pas endavant en la penosa via vers l'assoliment de la nostra legítima llibertat. Així, sincerament, ho considerem nosaltres. I si realment és així, la tasca que imperiosament hem d'imposar-nos, sense perdre un instant, no pot ésser d'altra que situar-nos en condició de treure del nou estat de dret, creat per la implantació de l'Estatut, el màxim rendiment possible. Tota altra actitud, en les circumstàncies actuals, ens semblaria renyida del tot amb el més elemental sentit polític i no podria fer res més que causar-nos pertorbació i perjudici.

Pensem ara com ha d'ésser aquesta tasca de preparació, tan urgent com indispensable. En primer terme, cal interessar-hi la col·labora-

ció de tots els catalans, sense distinció de partit, estament o classe. Un moviment nacional, tant ací com per tot arreu, ha de caracteritzar-se precisament per la unió de tots els ciutadans per damunt de tota diversitat d'opinions, interessos i tendències. El cas famós de la Solidaritat fou un autèntic moviment nacional. Ara, per a assegurar l'èxit de l'Estatut—com a fermança d'ultims avenços—cal establir també, de fet, una nova solidaritat. I els partits que ho dificultessin, si algun n'hi hagués, haurien d'ésser enèrgicament repudiats pel poble. De feina a fer, per a tots n'hi haurà. La labor de catalanització de moltes de les manifestacions de la nostra vida, que evidentment hem tingut massa descuidada, puix que ja amb el règim actual podíem haver-la avançada molt més, des d'ara hem d'empendre-la i activar-la amb la major intensitat possible. De moment, i tot esperant que el text de l'Estatut sigui definitivament aprovat, aquesta ens sembla ésser la tasca de preparació més adequada. De totes maneres, pensem que els buits que en aquest text poguem trobar, hem de mirar d'omplir-los amb el nostre seny i amb el nostre entusiasme."

Notes polítiques

LA MANCA D'ASSISTENCIA DELS DIPUTATS A LES SESSIONS

UNA CIRCULAR DEL PARTIT SOCIALISTA EXPRESSA EL DISGUST QUE LI PRODUÏX AQUESTA CONDUCTA

La Comissió Executiva del partit socialista trameté als diputats de la minoria una circular en la qual expressa el disgust que li produeix la conducta dels seus diputats sobre el compliment de llur deure.

Constantment—diu—s'han dirigit circulars pregant l'assistència a les sessions.

Aquestes recomanacions no han donat el resultat que se cercava.

S'han perdut votacions transcendents per un nombre de vots menor que el nombre de diputats socialistes que no votaren.

Altres, es guanyaren per un marge escàs de vots, que s'haurien pogut guanyar folgadamente.

Aquest abandonament en el compliment del deure ha arribat a un límit intolerable en el curs del debat sobre la reforma agrària, problema capital per a la República i especialment per als socialistes.

La Comissió executiva diu que està disposada a corregir l'actual estat de coses.

La circular que acabem de transcriure, fou l'antecedent de la reunió que celebrà ans d'ahir la minoria parlamentària socialista.

"EL SOCIALISTA PREGUNTA QUE FAN LES ALTRES MINORIES PER LA DISCIPLINA

"El Socialista", en el seu editorial d'ans d'ahir, diu que la minoria del partit prengué acords d'im-